

VONG-CỔ

10

BAN TÀI-TỬ

0 \$ 10

Thường lấy hơi ở RADIO
và đĩa ASIA, PATHÉ và BÉKA

DEPOT LEGAL
INDOCHINE
No 26165

Cô Năm Cánhơ

Vì nào mua đĩa hát tại bốn-hiệu
sẽ tặng cho một cuốn bài ca
PHAM-VAN-THINH

160 Indoch
Prix 1384

10

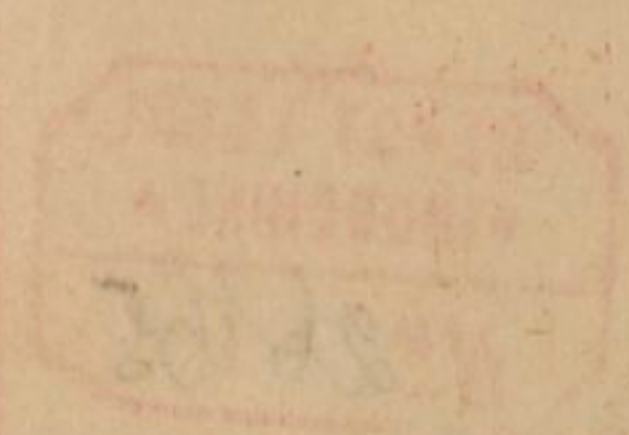
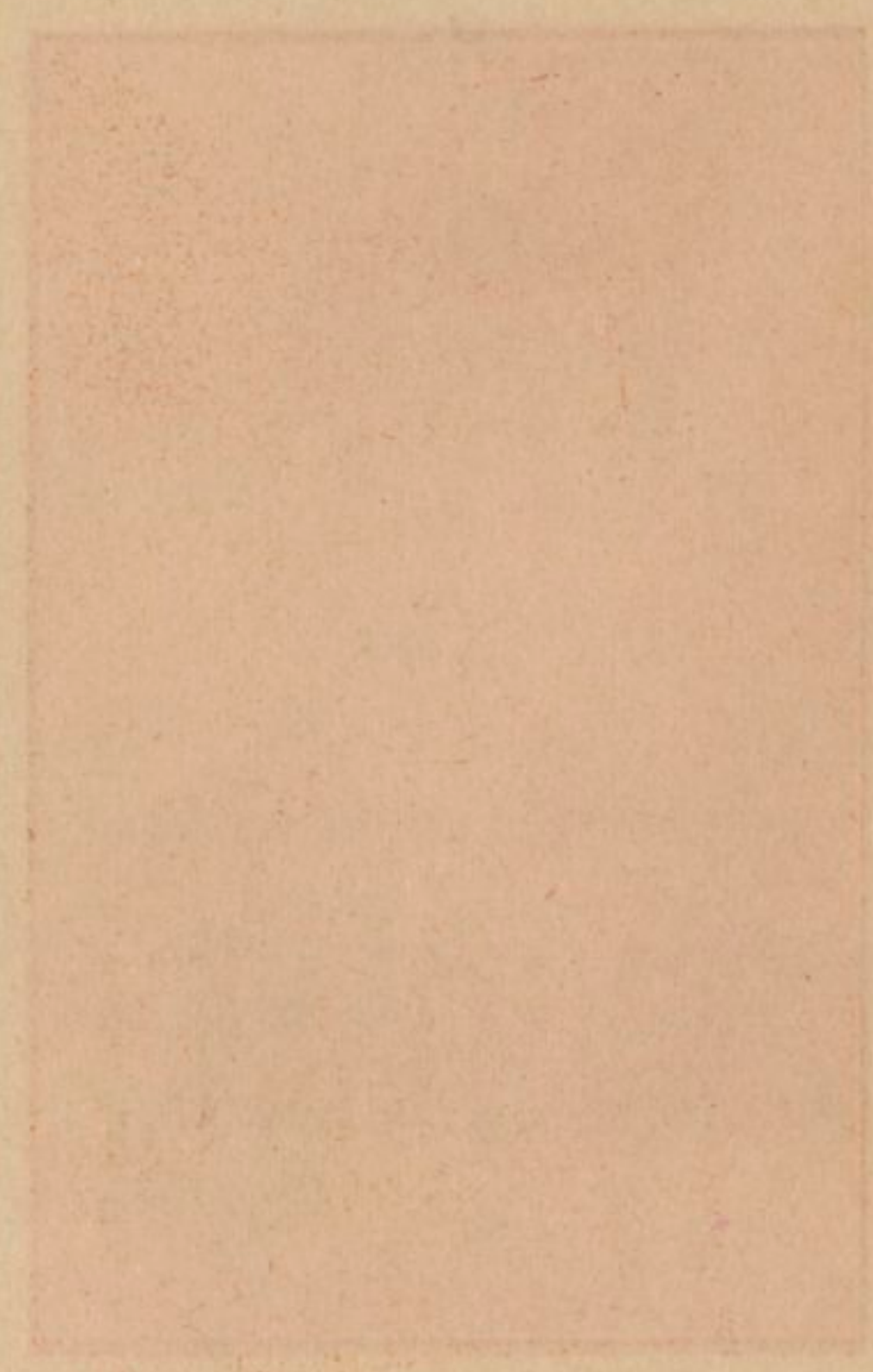
VONG-CO

BAN TAI

Thường kỳ tại 5 RADIO
và địa ASIA PATHE và BINA

0210

CO NHIỆM VỤ
CÓ ĐÓNG MÃ 4
MỖI THỨ TƯ NGÀY 10/10/1954
TRANG 1

VONG CỔ TÀI TỬ'

VONG-CỔ TÌNH DUYÊN TRẮC TRỞ

(Rút trong đĩa Béka)

1. Kể từ ngày anh giã từ em âm thầm ra đi thì anh
định đời của anh sẽ linh đình chìm nổi.
2. Thân anh vất vả rày đó mai đây, không bao giờ
nào anh để cho dấu chơn của người lữ khách
trở lại chốn xưa.
3. Anh vẫn muốn quên em, để khỏi đeo mang khối
sầu vô hạn nó có thể làm cho anh tan nát
một quán đời.
4. Anh muốn lấy tiếng đồn véo vắt nào nùng ai
oán, bày giải cùng gió trăng non nước hầu
coi bao nhiêu nỗi uất nơi lòng.
5. Anh mượn lấy cảnh thiên nhiên, tốt đẹp của
trời đất để quên lấp những vẻ yêu kiều tha
thước, của bạn tri âm trong ý tưởng trong
tâm hồn.

6. Nền có khi tàn canh rồi mà anh còn tựa cửa,
khầy khúc tơ tằm ai oán của những khách phong
trần, đã từng trải những cơn nắng bụi gió mưa
7. Đêm khuya gió bất thình lình mình tay anh ôm
đờn, tiến lần từ bước đi tìm quần đường xa
xa, nào có ngại ngần chi là đều tuyết sương
mưa gió.
8. Anh quay nhìn lại nơi mé ven trời xa thẳm
tuyết vời, sụt sùi rồi chẳng biết bao nhiêu giọt
lệ ấy là anh đây khóc thầm cho khách tài hoa.
9. Thôi kể từ đây, bốn phương trời mù mịch anh
cũng chẳng biết anh sẽ trôi nổi phương nào,
nên anh đành cam tuyết tình ra đi không một
câu cùng em tạm biệt.
10. Anh yêu em nhưng nào ngờ đâu cảnh gia-đình
chứa đầy tình duyên dăm thắm, đã theo ngày
xu-ân mãi miệt mai mãi với thời gian
11. Anh vẫn tưởng rằng mấy thu đã trải qua, là kể,
của quần đường ái ân ấy hoa thơm cỏ đẹp
nào ngờ đâu do trái lại là một vết thắm tình

12. Nay anh phải xa em, anh xa em tức nhiên là
anh phải xa muôn ngàn hạnh phúc nhưng mà
phải xa hầu có đi mãi với mỗi tình, đang trắc
ấn dồn dập nơi cõi lòng.
13. Hồi tưởng nhớ nhưng buổi hè quan đặng anh
cùng em, ngồi trên thuyền thả theo giòng sông
cởi sóng, thuận theo lặn gió nhẹ nhẹ đưa.
14. Buổi sáng mùa thu êm đềm thanh tịnh đôi ta
nhẹ nhàn chậm chậm dạo dưới vương đào
chẳng khác nào một cặp thi sĩ đang thả tâm
hồn theo nét đẹp thiên nhiên.
15. Buổi tối mùa xuân đôi ta thu thoa ngắm mảnh
trăng trong gió mát mặc tình đôi tim hòa nhịp
hình thể như chúng ta đã được lên đến cung
băng.
16. Nhưng quên đời thần tiên vĩ vãng, nó đã tiêu
tan theo lãng khởi tỏa anh mơ màng nhớ đến
em tựa như giắt mộng trong đêm đông.
17. Trăng sầu hòa tủi, mây hôn gió thảm, thân anh
nay tí như chiếc cò nhận lưng trời bạc gió
đang vỗ cách bay vào cõi xa xăm mịt mờ.

18. Đạp bước phong trần, thế nên anh quyết đem
khối sầu tình, hầu gieo khắp trên ngọn cỏ
chòm cây.

19. Em ỏi đôi ta muốn gặp nhau, họa là trong cơn
giắt mộng hay là chốn tuổi vàng, chẳng mong
chi đổi diện cùng trên cõi tạm vi hoàng.

20. Đời ỏi mi nghiệt cay làm chi cho đến đời mi
bày ra chữ tình để cho bạn đầu xanh vương vít
rồi lại hân hờ nhận chích bạn gọi sầu ấy
cùng bởi nơi tình trở triều.

Monsieur Năm-Nghĩa Bacliên

VỌNG-CỎ NẶNG VÌ TÌNH

(Rút trong đĩa Béka)

1. Múi không thăm sầu nhưng chịu bạc đầu là vì
mây bao tuyết phủ.

2. Nước chẳng có ưu tư, song nước nhả mặt ấy
bởi ngọn gió lạc lại.

3. Nguyệt lão trớ trêu chi, đêm năm canh ngày sáu khắc, tôi khó đứng không ngồi.
4. Duyên trúc mai biết cùng ai, nên câu giai ngẫu hay là để cho tôi phải mang lấy bịnh si tình.
5. Giấc mộng cô miêng, ước thắm nên duyên, đào ly tương liên mong cùng nhau đặng thỏa nguyện.
6. Dầu cho thân tôi có lao tâm khổ trí cho thể mấy, cho ngày đoạt vọng dạ này mới yên.
7. Đêm lụng canh tàn, tuyết đổ sương sa, một bầu trời mịch mù trông thâm thắm.
8. Nhìn cảnh vật tủi lòng mình, luống ngậm ngùi cảm thương thân em như chiếc nhạn cô đơn.
9. Kia bướm mẩn bông, mẩn bởi nhụy hương anh mà yêu em là yêu vì câu đức hạnh.
10. Đồng thính tương ứng đồng khí tương cầu càng xa bao nhiêu càng gần bó cho phỉ dạ én anh.
11. Nếu chẳng may, hồng bay về phương nam, nhạn lạc về phương bắc đôi chim xanh không đậu chung nhau một nhành.

12. Thì suốt cả đời anh, phải ôm khối hận chung
thiên vui thân nơi khổ hải chôn sâu nơi
sâu thành.
13. Máy án con trăng lơ, hồn vẫn vợ như tâm trí
tôi nó rồi như tơ vò
14. Khổ ôi là khổ cho cây ngò đồng. bị trận gió
thu phong lá rụng rời tới ta cành cội gãy xơ rơ
15. Cho nên gặp mặt nhau đây, chỉ lấy mắt tỏ dấu
yêu thương, thu có miệng thốt chẳng ra lời
16. Bởi thế cho nên anh đành ôm sầu đau đón
nệm chích cô phòng luống ngấn ngơ mòn mỗi
đêm đông
17. Gió nghĩa xôn xao sóng tình dợn dợn mơ màng
nào cả nên vội thâm tỏa một đôi hàng.
18. Trước nhẩn gửi sang nàng, sau tỏ lòng vàng,
mấy mạch sầu này được khuấy khỏa
còn đa mang
19. Nơi bến tương gian đôi ta vững chí bền gan
đợi khách chung tình

20 Tắm thân anh, dầu mà bơ vơ nơi khách địa
cũng cho biển bạc tâm kinh sẽ cùng
nhau chung hưởng nợ ba sinh.

Monsieur Tur-Long

VỌNG-CỒ CANH TÀN NHỚ BẠN

(Rút trong đĩa Béka)

1. Hiêu hắc ngọn gió vàng. riều rích ngoài hiên
cảnh đêm thu tàng lạnh lòng cô quả
2. Thốn thức hồn mai mơ màng nảo chạnh nhớ
bóng ai trong cõi mây tan ngàn dặm xa xăm.
3. Vãn vãn xa đưa tiếng nhận kêu sương nỉ non ai
oán vương như kêu gọi mối cảm hoài của
khách bi tình..
4. Nhớ lại mối thâm duyên của đôi ta đường mận
mà đầm ấm sau ai nở đang tay dứt mối chỉ
hồng héo ruột xào gan quặn thắt tơ lòng
5. Thôi phận bạc đành cam chẳng đơn gối chiếc
dầm lụy sục sùi.

6. Rồi đây có biết con chim hồng lạc nơi nào hầu
nhắc tin sang ra nhịp Ô kiều phận Chức-Nữ
Ngưu-Lang.
7. Kể từ đây én lạc đàng gốc bể ven mây, trong bạn
vân vơ bay đã mỗi cánh.
8. Chỉ kêu lên vọng bi thắm nảo nùng trong ngóng,
bóng nhưng mà càng vắng bậc tin sương
9. Tôi những mong sau duyên lứa được kết hiệp
cùng nhau, như đôi uyên ương cho đến ngày
kỳ sở vọng.
10. Nhưng mà nào dè đâu bỗng vưng nửa chừng
mà phải cam chích mát lạnh lòng riêng thân
đành phiêu dạt tha hương.
11. Rồi để cho mặt dầu sóng tạc, gió đùa chiều tần
mai sở trôi nổi bình bồng không bến không bờ.
12. Mảnh hình hài này, kể từ nay, nào khác như
con thuyền bảo anh nhấp nhố gập ghình trời sụt
giữa vòng khơi.
13. Tôi thăm trác hóa công sao ông mãi khép
tôi vào những cảnh đau đớn biết ngày nào
thỏa nguyện tiên giao.

14. Đả lăm phen mang nặng vết thương lòng, ê chề
tân khổ miệng nếm nắm mùi thân phải lăm
than.

15. Tâm sự ngồn ngán thân hình tiều tụy như cội
ngô phải tuyệt thu tàn nhánh rủ lá vàng.

16. Như chiếc thuyền cón con phải xa khơi ngoài
giòng bể cả, dầu cho ai có tài nào cũng không
phương chống chỏi với cảnh ba đào xôn xao.

17. Tôi mãi còn nghĩ ngợi gần xa mà canh gà dục
thức tiếng trống lầu tây đã điểm năm dùi.

18. Bóng nguyệt lu lờ non dài khuất dạn mờ mịt
đêm tàng cảnh vật đổi thay mái hiên ngoài
sương điểm cảnh mai.

19. Chẳng biết cùng ai phô bài mấy nỗi, chỉ ta ít
câu ca hòa lẫn tiếng tơ đồng.

20. Kia bên mé trời đông vằng kim ô đã rạng mà
tôi còn ngơ ngẩn tro trọi một mình có thấu
chẳng hỏi bạn chung tình.

CÔ KIM-HUÊ

VỌNG CỔ TUỒNG SONG PHI TRANH ĐẤU

(Rút trong đĩa Béka)

PHI-LONG : Hoàng tử ôi, Ly từ em có tội tình chi
mà chàng hạ tay xuống bút

2. Lẻ đục đều 'rong, em mong sao hoàng tử khá
phô bày

3. Em bước ra đi vì ngánh lại thấy cơ đồ.

4. Nhưng mà nghĩ nghĩa áo bầu, cho nên đông
cung mới bấm gan vàng, đưa tay rút lấy nhịp
cầu.

HOÀNG-TỬ : Đặng cho qua tỏ bày, cho phận làm
traí, hiếu tình đòi nặng hoẵng đòi vai khó xử

6. Thiếp nên hiếu trọng tình khinh, nhẹ sợ bố kinh
thể nên qua nhấn thân vào vòng pháp luật

7. Thôi thôi duyên trúc mai của đôi lứa ta đây
họa là buổi lai sanh kết bạn

8. Chớ như kiếp này én còn nhận hết trong mong

PHI-LONG : Hoàng-tử ôi, em không dám trách ai
những cái duyên chia phôi em trách bấy
cho chị hằng

10. Thôi đông cung anh lòng đừng than chi lắm
gia hoàng gia nơi cổ lý tôi bằng ngan.
11. Hề ai sang ai giàu, ai sàm tấu thì cũng trối ai-
12. Tôi ghê trần gian, trái nợ duyên gờm thu công
hầu nguyên mặc áo bả hải gai.
13. Kể từ đây tiếng trống công phu tay tôi sẽ
chuyền, kinh cứu khổ miệng tôi đọc cho qua
ngày.
14. HOÀNG-TỬ : Thất tình lụy dục, để chơn bước
trên con đường đời nó thường quá mềm
mại óc làm trai.
15. Phụ hoàng ôi, duyên khéo trở day như tình
lạnh ấm phụ vương đành suy đấm nghe theo
đứa nịnh thần.
16. Thôi lấp thắm dinh trung để chơn dò lần toan
thoát trần tằm cõi thanh vân ẩn tu
17. Phi-Long em ôi, duyên trúc mai đành chích
ngiên nệm gấm chẵn cù.
18. Đò họa là tục trần ta rửa sạch, cho khỏi mang
vào trung hiếu tình

19. Phụ hoàng ôi tôi xin chúc cho linh phụ hoàng,
vững đạt cơ đồ, mnôn dân lạc nghiệp xã tắc
bình an.

20. Còn tấm thân của con kể từ đây đành nươn
theo con thuyền bác nhĩ đặng gởi cho rồi mối
nợ nghiêc oan.

Cô Kim-Hoàng

VỌNG CỔ TÌNH CHUNG

(Rút trong đĩa Béka)

1. Ngựa chạy đường dài, dầu cho ngựa giỏi hay
thì cũng không ai tránh cho khỏi.
2. Nghỉ như sự tình thương nhau, dầu cho ai gan sắt
da đồng thì cũng không chóng chỏi cho qua
3. Ngồi mà suy nghĩ ra đây hể càng thương ai. càng
tưởng đến ai thì càng mang nặng nợ chung tình
4. Dầu mai sau, có vật đời sao kia có đổi thì tôi
thề chung tâm tôi không có nỡ lòng nào mà
phụ mấy lời của bạn chung tình.
5. Quí, trời đất ôi, như chuyện đàn thính không mà

- ai làm cho biếng đời ra thành lười,
6. Tôi khuyên ai hãy giữ làm sao một lòng son sắt.
thì anh thề đến buổi bạc đầu anh không có
nở nào mà quên bạn tình chung.
7. Em ôi, em chẳng có nhớ hồi nào mà đôi lứa ta
khi thề non ngày mà hẹn biển.
8. Em đã nói cùng anh sắt đá cũng giữ một lòng
không bao giờ anh để cho mực lẫn lộn với
màu son.
9. Từ bé chí ư, tôi không có gặp cái hoàng cảnh
nào mà nó làm cho tôi phải ưu tư vồn dập.
10. Ông xanh ôi, ông cắt cớ chi nợ tình ông đây
đọa tấm thân tôi ra đường ni ông có
thương đem mà giết phước tôi đi.
11. Chớ như buổi trước kia, Ông không cho đôi lứa
tôi hiệp lại với nhau, đem mà giết phước tôi đi.
cho rảnh nợ ; cho rồi nần
12. Chớ để làm chi đây, bây giờ kẻ nam người
bắc, kẻ ăn sâu người nuốt thắm đánh cam

nhiều cái cảnh tình trường cay nghiệt ở trên
cái cõi tạm này.

13. Thầm trách lão tạo công. ời ông bài chi cái
tuồng lắm đều trở trêu.

14. Ví như ông có sanh cây hay là cỏ ở giữa rừng,
ông chẳng dung phân tưới nước thì ông cũng
rười giùm vài giọt mù sương cho cây cỏ đặng
tốt tươi.

15. Có lý đâu mà ông để cây khô còn đường chịu
mắc nắng hoa tàn nhị rữa sơ lơ nhành lá
phải chịu rã rời.

16. Chừng ấy ông có đem tiên linh đơn mà đi cứu
lấy, thì ắc mạng này có ngày không có khác
như là gốc cây khô

18. Còn cái thân của tôi hiện bây giờ này tở như
cây khô mà còn đương chịu mắc nắng tôi chỉ
mông nhờ là nhờ chút tuyết sương sa.

19. Em ời. anh mà còn sống trên dương trần này,
nào thì anh giữ trọn chung thủy ngày này

ruồi mà anh có thác xuống âm phủ thì anh
cũng hiện hồn mà theo phò hộ ở bên mình.
20. Em ôi ! dẫu mà ngày nào anh thác rồi anh
cũng không cần quả đơm dĩa dưa hay là đĩa
muối, quyết theo ủng hộ mình cho đặng an
vui nơi chốn chín sông thì dạ tôi mới đặng an,

Monsieur HỒNG CHÂU

Vọng-cổ Ban Tài-Tử xuất bản liên tiếp tới số 20.
Xin hãy đón mua bộ tiểu-thuyết : Hà-Hương Hoa-
Nguyệt.

Qui vị nào mua sĩ máy hát đĩa hát mà chưa biết
hiệu : Phạm-văn-Thành, 177-179 Rue d'Espagne,
thì người là chưa biết mua bán.

Nhà in Au LIVRE D'OR Phạm-văn-Thành có lãnh
in và đóng sách mạ chữ vàng rất kỹ giá rẻ ? ?

NÊN BIẾT RỒ ?

Phạm-văn-Thỉnh Directeur — Grand Bazar Modern
Rue d'Espagne N° 177, chuyên môn bán sách vở lâu
nav. Đến giờ tôi mở thêm một căng nữa tại đường
Pellerin số 50, chuyên môn về nghề in đóng sách
có lẽ lâu nay quý ngài đã từng nghe danh tiếng hiệu
AU LIVRE D'OR là nhà đóng sách tốt đẹp, chắc
chắn nhưt Namkỳ. Hiệu ấy nay về phần tôi làm chủ.
Quý ngài muốn in chi như sách vở, thiệp cưới thiệp
tang, chương trình, quảng cáo, vãn . . vãn . . Xin
mời đến nhà in chúng tôi thương lượng giá cả

Lâu nay chúng tôi xuất bản sách vở, thơ, tuồng,
truyện bài ca cải-lương đủ thứ.

Quý ngài ai muốn để quảng cáo trong các thứ
sách vở của chúng tôi xin mời đến thương lượng,
quí ngài sẽ được nhiều bề tiện lợi. Lâu nay chúng
tôi thuê nhà in khác in mà mỗi năm xuất ra không
biết mấy trăm ngàn quyển mà kể. Nay có nhà in
nhà có lẽ số xuất bản càng dặng thêm nhiều. Quý
ngài có để quảng cáo tưởng không để đâu được
nhiều người đọc đến hơn là để trong sách của
chúng tôi mà các quãn cáo ấy còn được người ta
để trong nhà đời đời chớ chẳng phải xem qua rồi
vứt bỏ.

Xin quí ngài chiếu cố,

PHẠM-VĂN-THỈNH

ĐẾN XEM

Hiệu HẠNG-VĂN-GIỎI

**PAPETERIE, LIBRAIRIE, BAZAR
PHONOS & DISQUES**

Đây là nhà bán sỉ, bán lẻ đủ các thứ đồ (Bazar) đồ học trò và các thứ thơ, tuồng, truyện, tuồng cải lương, lớn nhỏ, tiểu-thuyết đủ thứ, nhưt là VONG-CỔ BAN-TÀI-TỬ, còn về đĩa hát thì có đủ thứ hiệu COLUMBIA, PATHÉ, BÉKA, ASIA, VICTOR BURETHÁP, v.v.

Ở tại đây có lãnh in và khắc con dấu đồng, plaque xe máy, plaque xe hơi, bản đồng, con dấu bằng caoutchouc có lãnh in đủ thứ như sách vở, thiệp cưới, thiệp tang, chương trình, quảng cáo, các gánh hát và nhà thuốc vân vân, và đóng sách có mạ chữ vàng cho nhà in AU LIVRE D'OR ở Saigon.

Chủ nhơn : HẠNG-VĂN GIỎI

18, Rue Huynh-thoại-Yên

CHOLON — BINTAY

Tại bên xe dò chạy Lục-tỉnh

2000 6 25/10/40